

[Korsgaard.]

gennemføre dem, at udtale, at efter Socialdemokratiets Stilling ved denne Afstemning var det nu for mig ganske klart, at alle de mange Ord, der fra Socialdemokratiets Side var sagt om Hjælp til Erhvervslivet, var kun Bravader, der var ingen Alvor bag ved dem. Begivenhederne senere har jo nøkksom bevist, at denne min Udtalelse var saa inderlig sand. Ingen kan være i Tvivl om, at Sammenslutningen af Radikale og Socialdemokrater gennem Ministeriets Dannelse ogsaa var et Udtryk for, at Erhvervslivet ikke skulde kunne hjælpes gennem Forslag af den Art, som blev fremsat af Socialdemokratiet i Samlingen 1926—27. Ingen kunde være i Tvivl derom.

Forslaget blev den Gang i Virkeligheden begravet. Det, man gør nu, er, at man opgiver at skjule Begravelsen og sætter en Sten paa den Grav, hvori Forslaget blev lagt, en Sten, som maaske af nogle vil blive betragtet som en Hæderssten, men som efter min Opfattelse bør kunne gøre det klart for den Del af Erhvervslivet, der vil se, at naar politisk Fordel staar overfor Erhvervets Fremhjælpning, da gælder det for Socialdemokratiet først og fremmest om at naa den politiske Fordel.

Ordføreren (Hans Rasmussen): Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu fremførte. Den Kritik, han rejste, er tidligere imødegaaet gentagne Gange. Enhver, der har fulgt lidt med, vil huske, hvorledes Stillingen fra vor Side den Gang og senere er blevet motiveret under Hensyn til de da foreliggende Forhold, og de Forslag, der i sin Tid blev fremsat, tog netop Sigte paa en bestemt foreliggende Situation.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg er Ministeren taknemmelig for de Oplysninger, som nu fremkom med Hensyn til det sandsynlige Resultat af Danmarks Kvægeksport til Tyskland i indeværende Aar, og ligeledes er jeg glad over at høre, hvad der naturligvis ikke overrasker mig, at man i Ministeriet stadig vil holde sig i den mest intime Kontakt med Landbrugets Organisationer, hver Gang Situationen maatte opfordre til Drøftelse af de Forhold, der her

berøres. I og for sig er det en Selvfølge, at man gør dette, men det er jo aldrig nogen Skade til, særlig naar der hvirvles saa mange Betragtninger frem, som Tilfældet er her, at der bliver gjort opmærksom paa, at man fortsat vil være i nøje Kontakt med Landbrugets Organisationer. Dette maa naturligvis ogsaa gælde, naar Spørgsmaalet om eventuelt at kræve Voldgiftsafgørelse kommer frem.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Drachmann. Det ærede Medlem mente, at der var Anledning til at rette en Misforstaaelse, som jeg skulde have gjort mig skyldig i. Deri tror jeg ikke det ærede Medlem har Ret. Men naar vi endelig skal ind paa at drøfte saadanne Ting, maa jeg saa have Lov til at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for sit Vedkommende har gjort sig skyldig i en Fejl, da han omtalte Forholdene i Tyskland og Agitationen dernede.

Det ærede Medlem anførte forleden Aften, den Gang han ogsaa omtalte de Udtalelser af forhenværende Landbrugsminister Schiele, som jeg for et Øjeblik siden fremførte, at Partierne i Tyskland overgik hinanden i Henseende til Løfter om at ville støtte Agrar-Toldkravene. Det ærede Medlem sagde, at med Undtagelse af Kommunisterne overbød de ligefrem hinanden. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, hvad jo sikkert alle ved, der følger lidt med i Meddelelserne fra den tyske Politik, at de tyske Socialdemokrater ved Afstemningen sidst om den tysk-finske Handelsaftale stemte *imod* den Beskyttelse, der var tiltænkt det tyske Landbrug i denne Aftale. Jeg synes, der kan være Anledning til at faa denne Mangel ved det ærede Medlems Fremstilling rettet.

I øvrigt vil jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, der saa stærkt anbefaler Mindretallets Stilling: Hvad vilde Følgen være, om Folketinget i dette Øjeblik fulgte det konservative Mindretal? hvad vilde Følgen være udadtil, og hvad vilde den være indadtil?

Jeg skønner ikke rettere end, at Følgen udadtil vilde være den, at Danmarks Standpunkt vilde blive bemærket ovre i England, hvor man i Øjeblikket fører saa stærk en Kamp om Spørgsmaalet Frihandel eller Beskyttelse, og det danske